

AFGØRELSE

(Naturgasforsyning)

energi

KLAGE NÆVNET

Frederiksborggade 15
1360 København K

Besøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K

Tlf 3395 5785
Fax 3395 5799

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form.

KLAGE FRA	[...] over
AFGØRELSE FRA	Energitilsynet af 8. januar 2009
OM	HNG I/S' distributionstariffer og tilbagebetaling af etableringsomkostninger

12. oktober 2009

J.nr.: 1031-4

Eksp.nr.: 46760

RAK-EKN

NÆVNETS	Nævnensformand, dommer Poul K. Egan
SAMMEN-	Civilingeniør Jens Packness
SÆTNING	Sektionsdirektør Bente Østerbye
I SAGEN	

NÆVNETS	Energitilsynets afgørelse af 8. januar 2009 <u>stadfæstes.</u>
AFGØRELSE	

Advokat Ole Maare ved advokat Kaspar Klok Faaborg, Advokataktieselskabet Maare, har på vegne af [...] (herefter benævnt klager) ved brev af 29. januar 2009 indbragt Energitilsynets afgørelse af 8. januar 2009 for Energiklagenævnet. Ved afgørelsen fandt Energitilsynet, at en række forhold ved HNG I/S' (herefter benævnt HNG) distributionstariffer ikke var i strid med naturgasforsyningsloven.

Sagens baggrund

HNG er et distributionsselskab efter naturgasforsyningsloven¹. Klager er tilsluttet HNG's distributionsnet som bruger. HNG havde ultimo 2008 183.148 kunder, hvoraf 17.430 er kunder, der alene anvender naturgassen til kokebrug, samt 13 kunder med et forbrug på 1,5-2 mio. m³ og 30 kunder med et forbrug på 1-1,5 mio. m³. Klagers naturgasforbrug var i 2008 1.657.828 m³.

I 1997 etableredes en naturgasledning mellem HNG's øvrige distributionsnet og klagers gartneri. Klager bidrog i forbindelse med etableringen af ledningen med 800.000 kr. i stiketableringstillæg.

¹ Lovbekendtgørelse nr. 1116 af 8. november 2006 om naturgasforsyning.

Energitilsynet fastsatte ved afgørelse af 31. oktober 2005 indtægtsrammerne for 2006-2009 for HNG.

HNG's distributionstarif er baseret på en bloktarif, hvor den enkelte forbruger betaler efter forbrug ganget med distributionstariffen på de forskellige tarifftrin. HNG's distributionstarif er anmeldt til Energitilsynet i medfør af naturgasforsyningslovens § 40, stk. 1, nr. 1 og 2.

Klager klagede til Energitilsynet ved brev af 10. april 2008, idet klager fandt, at HNG's generelle distributionstariffer for naturgas ikke levede op til kravene om en effektiv drift af HNG, da distributionstariffen ikke modsvarede af de omkostninger, som HNG ville have ved en effektiv drift. Klager fandt endvidere, at distributionstariffen ikke var rimelig, og at den var diskriminerende, samt at HNG's afregninger var uigennemskuelige. Endelig krævede klager tilbagebetaling af stiketableringstillægget eller reduktion af distributionstariffen, da der efter klagers oplysning var blevet koblet andre brugere på ledningen mellem klagers gartneri og HNG's distributionsnet,

12. oktober 2009

J.nr.: 1031-4

Eksp.nr.: 46760

RAK-EKN

Side 2 af 14

Energitilsynet fandt ved afgørelsen af 8. januar 2009, at HNG's omkostninger afspejler omkostningerne i et effektivt drevet naturgasdistributionsselskab. Energitilsynet foretog i forbindelse med afgørelsen af 31. oktober 2005 om indtægtsrammerne for 2006-2009 en omkostningsbenchmarking af HNG. Den foretagne benchmarking gav ikke Energitilsynet anledning til at fastsætte individuelle effektiviseringskrav, idet HNG måtte anses for effektivt drevet.

Energitilsynet fandt endvidere, at HNG's distributionstarif er fastsat i overensstemmelse med naturgasforsyningslovens § 37, stk. 2, og at tariffen således er fastsat ud fra rimelige, objektive og ikke-diskriminerende kriterier. Energitilsynet fandt ligeledes, at HNG's afregningsform på baggrund af forbrug gange distributionstarif ikke er uigennemskuelig. Endelig fandt Energitilsynet, at tilsynet ikke havde hjemmel til at kunne tage stilling til spørgsmålet om tilbagebetaling af stikledningstillægget.

Klager har klaget over afgørelsen i sin helhed.

Energitilsynets afgørelse

Følgende fremgår af Energitilsynets afgørelse af 8. januar 2009:

[...]

Energitilsynet skal herved meddele, at [...]s klage ikke kan tages til følge. Der er ved denne afgørelse lagt vægt på følgende:

- HNG er et effektivt drevet naturgasdistributionsselskab i henhold til Energitilsynets effektivitetsbenchmark af naturgasdistributionsselskaber, og selskabets tariffer mv. er fastsat i overens-

stemmelse med de indtægtsrammer og effektivitetskrav, Energitilsynet har fastsat.

- HNGs metoder til fastsættelse af distributionstariffer og selskabets konkrete distributionstarif er ikke i strid med naturgasforsyningsloven, jf. naturgasforsyningslovens (NGFL) § 37, stk. 2. Energitilsynet finder således ikke HNGs distributionstariffer urimelige eller diskriminerende.

- HNGs prissætning og afregning over for [...] klager sker i overensstemmelse med selskabets anmeldte distributionstarif. Energitilsynet finder ikke denne prissætning og afregningsform uigenemskuelig.

[...]

[...]

Energitilsynet har således ikke efter den dagældende varmemforsyningslov kompetence til at træffe afgørelse om konkrete stiketableringstillæg til forbrugere med et aftag på mere end 300.000 m³ pr. år.

[...]

[...]

Det bemærkes særligt, at Energitilsynet heller ikke efter den gældende naturgasforsyningslov har hjemmel til at træffe afgørelse om hel eller delvis refusion af stikledningsetableringstillæg. Et sådant spørgsmål må derfor henvises til civilt søgsmål ved domstolene.

[...]

12. oktober 2009

J.nr.: 1031-4

Eksp.nr.: 46760

RAK-EKN

Side 3 af 14

Klagers bemærkninger og synspunkter

Energiklagenævnet påser af egen drift, om klager er klageberettigede til Energiklagenævnet, jf. Energiklagenævnets forretningsorden § 6, stk. 1². Da klagen til dels vedrører spørgsmålet om HNG's distributionstariffer, har Energiklagenævnet til brug for afgørelsen om, hvorvidt klager er klageberettiget, indhentet oplysninger hos HNG om klagers forbrug af naturgas i forhold til HNG's andre forbrugere. Klager har haft lejlighed til at udtale sig om disse oplysninger, og klager har for så vidt angår spørgsmålet om klageberettigelse anført følgende:

- Det er klagers opfattelse, at klager i de rejste spørgsmål om prisfastsættelse er klageberettiget til Energiklagenævnet. Der henvises til, at klager som forbruger af naturgas i driften af klagers virksomhed og i klagers private hjem er individuel og direkte berørt af HNG's prissætning, hvorfor klager

² Bekendtgørelse nr. 664 af 19. juni 2006 om forretningsorden for Energiklagenævnet.

har en væsentlig og individuel interesse i Energitilsynets afgørelse. Klager er direkte, konkret og individuelt berørt af HNG's prisfastsættelse, selvom HNG anvender den generelle distributionsafgift over for klager.

Klager har i øvrigt til støtte for klagen navnlig anført følgende:

- HNG's distributionsafgift på 10 kr. pr. m³ for at flytte naturgassen 4 km gennem ledningen ud til klagers gartneri er over 391 gange dyrere end transmissionsafgiften hos Energinet.dk for at flytte naturgassen ca. 500 km. Dette dokumenterer i sig selv, at HNG ikke er effektivt drevet.
- Naturgasforbruget hos klager har i årene 1998-2008 gennemsnitligt været 4 mio. m³. Ifølge klagers oplysning var klagers forbrug i 2008 1.657.828 m³. HNG leverede naturgas i årene 1997-2003 uden distributionsafgift. Opkrævning af distributionsafgift fra 2004 skete uden udskiftning eller forbedringer af ledningen til klagers gartneri. Omkostningerne til etableringen af ledningen blev afholdt i 1997, hvorfor distributionsafgiften savner en egentlig begrundelse, da distributionsafgiften ikke modsvarer en reel meromkostning for HNG til levering af naturgassen.
- Klager har siden etableringen i 1997 betalt over 12 mio. kr. i etablerings- og distributionsomkostninger på den 4 km lange ledning ud til klagers gartneri, hvilket, sammenholdt med naturgasforsyningslovens formålsbestemmelse i § 1, ikke kan betragtes som billig naturgas.
- Klager vil frem til 2014 skulle betale 17 mio. kr. alene i etablerings- og distributionsomkostninger, hvilket ikke kan være udtryk for den reelle kostpris ved etablering og distribution. Klager bemærker navnlig, at klager i perioden 2009-2014 vil skulle betale 3-4 mio. kr. til vedligeholdelse af ledningen. HNG's vedligeholdelse består af et eftersyn én gang om året af ca. én times varighed svarende til en timeløn på ca. 800.000 kr., hvilket klager betvivler er en kostægte pris, jf. naturgasforsyningslovens § 37, stk. 2. Denne prissætning strider mod frimærkeprincippet, da det har formodningen for sig, at klager herved kommer til at betale langt mere end belastningen af HNG'S ledningsnet. Derved bliver prissætningen urimelig og diskriminerende.
- Energitilsynets godkendelse af HNG's indtægtsrammer udelukker ikke, at prissætningen er urimelig, ikke-objektiv og diskriminerende og heller ikke, at HNG ikke er effektivt drevet, f.eks. ved sammenligning med Holland, hvor distributionsafgiften er væsentligt lavere. Det følger af indtægtsram-

12. oktober 2009

J.nr.: 1031-4

Eksp.nr.: 46760

RAK-EKN

Side 4 af 14

mebekendtgørelsens ³ § 15, stk. 6, at Energitilsynet ved fastsættelsen af det enkelte selskabs effektiviseringspotentiale kan inddrage sammenligninger med bl.a. udenlandske naturgasdistributionsselskaber.

- Det fremgår ikke af afregningerne fra HNG, hvordan den faste distributionsstarif er beregnet, ligesom klager savner oplysninger om omkostningsniveauet for de enkelte poster, som HNG er berettiget til at opkræve. Dermed er HNG's priser uigennemskuelige, hvorfor det ikke er muligt for klager at kontrollere, om HNG's priser er i overensstemmelse med naturgasloven og EU direktiv 2003/55 /EF af 26. juni 2003. Denne uigennemskuelighed skaber en formodning for, at prisen er urimelig, ikke-objektiv og diskriminerende.
- Der findes kun én ledning ud til klagers gartneri og denne er koblet direkte på Energinet.dk' MR-station i Bjæverskov. Klager har betalt for etableringen af den ca. 4 km lange ledning, der oprindeligt kun forsynede klagers virksomhed, men efterfølgende er der blevet tilkoblet andre brugere. Da ledningen nu også tjener som distributionsledning for andre brugere, skal de af klager afholdte etableringsomkostninger til ledningen tilbagebetales eller distributionsafgiften reduceres.
- Klagers betaling af 800.000 kr. for etablering af stikledningen er ikke fornelig med frimærkeprincippet for fordeling af omkostningerne ved etablering af ledningen. Såfremt en ny tilkommen forbruger helt kan undgå at betale sin andel af tillægsafgiften på 800.000 kr. og nøjes med en mindre distributionsafgift end klager, og dette alligevel kan dække de omkostninger, der direkte kan henføres til den nye forbruger, har klager oplagt betalt en overpris for at aftage naturgas fra HNG. Dette er stridende mod frimærkeprincippet.

Energitilsynets bemærkninger og synspunkter

Energitilsynet har ved e-mail af 24. februar 2009 fremsendt bemærkninger til klagen. Energitilsynet har anført, at Energitilsynets afgørelse af 8. januar 2009 bør stadfæstes.

Energitilsynet har til støtte herfor navnlig anført følgende:

- Energitilsynet har med to afgørelser fra 2006 om Energi Viborg A/S' og Gasgruppens klage over HNG/Midt-Nord's distributionstariffer og om Varpelev Tomater A/S' klage over HNG's distributionstariffer fastlagt sin praksis vedrørende naturgasdistributionsselskabernes metode for fastsættelse

12. oktober 2009

J.nr.: 1031-4

Eksp.nr.: 46760

RAK-EKN

Side 5 af 14

³ Bekendtgørelse nr. 38 af 14. januar 2005 om indtægtsrammer og åbningsbalancer for naturgasdistributionsselskaber.

af distributionstariffer. De to afgørelser blev indbragt for Energiklagenævnet, der i afgørelse af 17. marts 2008 (j.nr. 31-24) og afgørelse af 11. marts 2008 (j.nr. 31-25) stadfæstede Energitilsynets afgørelser. Ved afgørelserne fandt Energiklagenævnet hverken metoden for fastsættelsen af distributionstariffen eller HNG's konkrete distributionstarif i strid med naturgasforsyningslovens regler om prisfastsættelse.

- Ifølge naturgasforsyningslovens § 37 a skal Energitilsynet for at sikre naturgasdistributionsselskabernes effektivitet fastsætte indtægtsrammer for selskaberne med henblik på selskabernes dækning af driftsomkostninger, afskrivninger og forrentning. I forbindelse med fastsættelsen af indtægtsrammen fastsætter Energitilsynet et generelt effektiviseringskrav, der gælder for alle naturgasdistributionsselskaber, og eventuelt et individuelt effektiviseringskrav til de selskaber, der har et særligt effektiviseringspotentiale efter en af Energitilsynet foretagen benchmarkvurdering af naturgasdistributionsselskaberne. Energitilsynet har ved beslutning af 31. oktober 2005 fastsat indtægtsrammerne for 2006-2009 for HNG. Energitilsynet har ikke vurderet, at der var grundlag for at fastsætte individuelle effektiviseringskrav, da HNG er et effektivt drevet naturgasdistributionsselskab.
- Det er ikke muligt at sammenligne Energinet.dk's transmissionstariffer og HNG's distributionstariffer i relation til spørgsmålet om HNG's effektivitet. Energinet.dk er et transmissionsselskab, der driver transmissionsnettet i Danmark, mens HNG driver et distributionsnet. Transmissionsnettet er væsentligt forskelligt fra distributionsnettene; det tjener et andet formål, har en anden omkostningsstruktur, ligesom de økonomiske rammer og reguleringen for transmissionsselskaberne er væsentlig anderledes end, hvad der gælder for distributionsselskaberne.
- Det følger af naturgasforsyningslovens § 37, stk. 2, at naturgasdistributionsselskabernes tariffer skal fastsættes efter objektive, rimelige og ikke-diskriminerende kriterier i forhold til de omkostninger, som den enkelte forbruger giver anledning til. Endvidere skal distributionstarifferne fastsættes uafhængigt af transportafstanden og således, at den enkelte bruger kommer til at betale de omkostninger, som kan henføres direkte til denne. Den af HNG anvendte afregningsform med en bloktarif, hvorefter den enkelte brugers afregning beregnes som forbruget gange tariffen, opfylder kravet om objektivitet. Rimelighedskravet er opfyldt ved den positive sammenhæng mellem HNG's distributionstarif og omkostningerne til at forsyne de enkelte kundegrupper. HNG har ved fastsættelsen af distributionstariffen inddraget tre hensyn; at alle forbrugere betaler samme pris for distribution, at alle forbrugere dækker minimum de ved forsyning af dem direkte henførbare omkostninger, og at naturgas skal være konkurrencedygtig i forhold til andre brændsler. Disse hensyn ses ikke at være ufore-

12. oktober 2009

J.nr.: 1031-4

Eksp.nr.: 46760

RAK-EKN

Side 6 af 14

nelige med naturgasforsyningslovens krav om ikke-diskrimination. Energitilsynet fastholder på denne baggrund, at HNG's distributionstarif ikke er i strid med naturgasforsyningsloven, jf. § 37, stk. 2.

- Til klagers bemærkninger om uigennemsigtig prissætning har Energitilsynet anført, at distributionsselskaberne ikke ifølge naturgasforsyningsloven er forpligtede til at oplyse, hvordan de enkelte udgiftsposter indregnes i distributionstariffen. Brugere skal, ud over de direkte henførbare omkostninger, bidrage til dækning af de fælles omkostninger. Energitilsynet vurderer, at HNG's distributionstariffer er i overensstemmelse hermed. Klager er ikke fremkommet med oplysninger, der giver Energitilsynet anledning til at betvivle dette forhold. Energitilsynet anser ikke HNG's afregningsform, hvorefter brugere betaler for transporteret mængde gange distributionstariffen på de enkelte tariftrin, for uigennemskuelig.
- Om stiketableringstillæg bemærker Energitilsynet, at klager er tilkoblet HNG's distributionsnet og ikke Energinet.dk's transmissionsnet. Stiketableringstillæg er opkrævet i overensstemmelse med den dagældende varmforsyningslov, der var undtaget Gas- og Varmeprisudvalgets (nu Energitilsynets) kompetence. Den gældende naturgasforsyningslov hjemler også mulighed for at opkræve stiketableringstillæg, hvor særlige forhold, herunder afstanden til distributionsnettet, øger omkostningerne til etableringen af en stikledning ud over, hvad der dækkes af distributionstariffen. Dermed sikres det, at de enkelte brugere som minimum dækker de omkostninger, der er forbundet med at forsyne dem. Distributionstariffen skal i øvrigt, ud over omkostningerne til etablering af stikledninger, tillige dække omkostninger til drift, vedligeholdelse og administration af HNG's distributionsnet.
- Energitilsynet finder det ikke i strid med naturgasforsyningsloven, at HNG har tilkoblet andre forbrugere til ledningen, der er ført ud til klager. En tilkobling af flere forbrugere vil sikre de laveste omkostninger for forbrugere, idet der da er flere til at betale for distributionsnettet.
- Under henvisning til den af Energiklagenævnet truffene afgørelse af 11. marts 2008 (j.nr. 31-25) vedrørende Varpelev Tomater A/S finder Energitilsynet, at hverken Energitilsynet eller Energiklagenævnet har hjemmel til at træffe afgørelse i spørgsmålet om hel eller delvis tilbagebetaling af stiketableringsbidraget. En tilbagesøgning må i stedet ske ved et civil retssøgsmål.

12. oktober 2009

J.nr.: 1031-4

Eksp.nr.: 46760

RAK-EKN

Side 7 af 14

HNG's bemærkninger og synspunkter

HNG har ved brev af 4. august 2009 fremsendt bemærkninger til klagen. HNG har oplyst følgende vedrørende de faktiske forhold omkring klagers tilkobling og det omkringliggende ledningsnet:

- Klagers gartneri er beliggende ca. 11 km fra Energinet.dk' MR-station Køge, der danner overgangspunktet mellem Energinet.dk' transmissionsnet og HNG's distributionsnet. Den nærmere beliggende 19/4 bar måler- og regulatorstation er ejet af HNG og en del af HNG's fordelingsnet. Klager er ikke koblet på Energinet.dk' transmissionsnet, men på HNG's distributionsnet. Det er HNG og ikke Energinet.dk, der har bevilling fra Energistyrelsen til at distribuere naturgas til ejendomme i Køge Kommune.
- Der er ikke koblet andre kunder på stikledningen til klagers gartneri, men der er koblet enkelte andre kunder på den gadeledning, der fører ud til området.

12. oktober 2009

J.nr.: 1031-4

Eksp.nr.: 46760

RAK-EKN

Side 8 af 14

HNG har i øvrigt anført, at Energitilsynets afgørelse af 8. januar 2009 bør stadfæstes. HNG har til støtte herfor navnlig anført følgende:

- Det nøjagtige anlægstidspunkt for de enkelte ledninger er uden betydning for sagens behandling, da alle anlægsinvesteringer før 2005 i henhold til naturgaslovgivningen skal afskrives samlet til et bestemt tidspunkt uden hensyn til anlægstidspunktet.
- HNG's distributionstariffer er i overensstemmelse med naturgaslovgivningen fastsat ud fra en frimærketarif, hvor transportafstanden er uden betydning. Det vil sige, at alle kunder betaler den samme distributionstarif uanset, hvor langt der er ud til forbrugeren.

Retsgrundlag

På tidspunktet for fastsættelsen af stiketableringstillægget i 1997 var priser og betingelser for salg af naturgas til forbrugere med et aftag på over 300.000 m³ pr. år reguleret i lovekendtgørelse nr. 382 af 13. juni 1990 af lov om varmforsyning.

Af § 21, stk. 5 og 7, fremgik følgende:

Stk. 5. Finder udvalget, at priser eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i § 20, giver udvalget, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af priser eller betingelser.

Stk. 7. Priser og andre betingelser for salg af naturgas i forbindelse med levering til forbrugere med et aftag på over 300.000 m³ naturgas pr. år er ikke omfattet af stk. 3, 5 og 6.

Den gældende naturgasforsyningslovs kapitel 7 (lov nr. 1116 af 8. november 2006) indeholder bestemmelser om naturgasselskabernes priser og betingelser. Følgende fremgår bl.a. af kapitel 7:

[...]

§ 36 a. Priser og betingelser for anvendelse af transmissions- og distributionsnet samt LNG-faciliteter fastsættes af transmissions-, distributions- og LNG-selskaber efter offentliggjorte metoder, som er godkendt af Energitilsynet.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om indholdet af de metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår, herunder tariffer.

§ 37. Priser for ydelser fra distributionsselskaber og forsyningspligtige selskaber fastsættes under hensyntagen til selskabernes omkostninger til indkøb af energi, lønninger, tjenesteydelser, administration, vedligeholdelse, andre driftsomkostninger og afskrivninger samt forrentning af kapital. Ved fastsættelse af priserne tages desuden hensyn til udgifter, der afholdes som følge af, at selskaberne i kraft af en af denne lov nødvendiggjort selskabsopdeling hæfter for andre naturgasselskabers gældsforpligtelser.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte priser skal fastsættes efter rimelige, objektive og ikkediskriminerende kriterier i forhold til, hvilke omkostninger de enkelte brugere af nettet og forbrugere giver anledning til.

[...]

§ 37 a. Priser for distributionsselskabernes ydelser skal være i overensstemmelse med de i stk. 2 nævnte indtægtsrammer, jf. dog § 37 c. Rammerne fastsættes med henblik på dækning af de i § 37, stk. 1, nævnte omkostninger ved en effektiv drift af selskabet.

Stk. 2. Transport- og energiministeren fastsætter regler om fastsættelse af indtægtsrammer for de i stk. 1 nævnte selskaber. Energitilsynet fastsætter i overensstemmelse med disse regler årlige indtægtsrammer for selskaberne.

[...]

12. oktober 2009

J.nr.: 1031-4

Eksp.nr.: 46760

RAK-EKN

Side 9 af 14

§ 40. Transmissions-, distributions-, lager-, LNG- og forsyningspligtige selskaber, jf. §§ 10 og 24, skal til Energitilsynet anmelde

- 1) de metoder, der anvendes til at beregne eller fastsætte betingelser og vilkår for adgang til transmissions- og distributionsnet samt LNG-faciliteter, herunder tariffer,
- 2) priser, tariffer og betingelser for ydelser, der omfattes af bevilingerne, og grundlaget for fastsættelsen af disse, herunder leveringsaftaler efter Energitilsynets nærmere bestemmelse,

[...]

§ 41. Hvis Energitilsynet finder, at priser og betingelser må anses for at være i strid med bestemmelserne i denne lov, kan tilsynet give påbud om ændring af priser og betingelser.

[...]

§ 51. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af transport- og energiministeren eller af Energitilsynet efter denne lov eller regler udstedt i henhold til loven. Med de indskrænkninger, der følger af Europa-Kommissionens beføjelser, behandler Energiklagenævnet klager over afgørelser truffet af transport- og energiministeren eller Energitilsynet efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for adgang til naturgas-transmissionsnet.

[...].

12. oktober 2009

J.nr.: 1031-4

Eksp.nr.: 46760

RAK-EKN

Side 10 af 14

Energiklagenævnets praksis

Spørgsmålet om distributionsselskabernes metoder for fastsættelse af distributionstariffer har tidligere været behandlet ved Energiklagenævnet, jf. Energiklagenævnets afgørelse af 17. marts 2008 (j.nr. 31-24) vedrørende Energi Viborg A/S og Gasgruppen⁴ og afgørelse af 11. marts 2008 (j.nr. 31-25) vedrørende Varpelev Tomater A/S.

Afgørelsen af 17. marts 2008 (j.nr. 31-24) og afgørelsen af 11. marts 2008 (j.nr. 31-25) findes på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk.

I sagen j.nr. 31-24 havde Energitilsynet ved afgørelse af 26. juni 2006 godkendt HNG/Midt-Nord's og DONG's distributionstariffer for naturgas. Klagerne i sagen var Energi Viborg A/S og Gasgruppen. Ved Energiklagenævnets

⁴ Akzo Nobel Salt, Brdr. Hartmann, Cheminova, CP Kelco samt Hjørring, Silkeborg, Sønderborg og Viborg kraftvarmeværker.

behandling af sagen bemærkede Energiklagenævnet, at Energitilsynet ikke har hjemmel til at påbyde en bestemt metode for fastsættelse af distributions-tariffer, at distributionstarifferne skal fastsættes således, at den enkelte bruger som minimum kommer til at bære de til den enkelte bruger direkte hen-førbare omkostninger, og at omkostningerne ved nettet skal fordeles uafhæn-gigt af transportafstanden (frimærkeprincippet). Ved frimærkeprincippet for-stås således, at det ikke har betydning for distributionstariffens størrelse, om naturgassen skal transporteres en kortere eller længere afstand. Energiklage-nævnet fandt, at de af HNG/Midt-Nord og DONG fastsatte distributionstariffer levede op til dette krav og at distributionstarifferne var rimelige og fastsat ef-ter objektive kriterier. Energiklagenævnet stadfæstede herefter Energitilsynets afgørelse.

12. oktober 2009

J.nr.: 1031-4

Eksp.nr.: 46760

RAK-EKN

I sagen j.nr. 31-25 havde Energitilsynet ved afgørelse af 3. november 2006 godkendt HNG's distributionstariffer og afvist at tage stilling til klagers krav om refusion af stiketableringstillæg. For så vidt angår spørgsmålet om distri-butionstariffer henviste Energiklagenævnet til j.nr. 31-24. Med hensyn til stiketableringstillægget fandt Energiklagenævnet, at hverken Energitilsynet eller Energiklagenævnet havde kompetence til at træffe afgørelse om konkrete stiketableringstillæg. Energiklagenævnet stadfæstede herefter Energitilsynets afgørelse.

Side 11 af 14

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Klageberettigelse

I medfør af naturgasforsyningslovens § 51, stk. 1, behandler Energiklagenæv-net klager over afgørelser, som er truffet af bl.a. Energitilsynet efter naturgas-forsyningsloven eller regler udstedt i henhold hertil. Naturgasforsyningslovens § 51, stk. 1, indeholder ikke særskilte regler om kredsen af klageberettigede. Vurderingen af, hvem der kan indbringe en afgørelse for Energiklagenævnet efter den almindelige klagebestemmelse i naturgasforsyningslovens § 51, stk. 1, skal således foretages ud fra de almindelige forvaltningsretlige regler. Efter de almindelige forvaltningsretlige regler kræves en individuel og væsentlig in-teresse i, at afgørelsen ændres, før der kan klages. Kravet om væsentlighed indebærer, at betydningen af afgørelsen for den pågældende skal være af en vis styrke og intensitet. Kravet om, at en interesse skal være individuel bety-der, at den pågældende afgørelse skal være mere indgribende over for den, der vil klage, i forhold til andre personer, som berøres af afgørelsen. Hvis en større kreds berøres på samme måde af en afgørelse, har de enkelte personer såle-des ikke en individuel interesse i afgørelsen. Retsgrundlaget er nærmere be-skrevet i den forvaltningsretlige litteratur og i praksis. Der kan bl.a. henvises til "Forvaltningsret" af Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., 2. udgave 2002, Ju-rist- og Økonomforbundets Forlag, side 67 ff.

Energitilsynets afgørelse af 8. januar 2009 vedrører HNG's generelle distributionstariffer, og afgørelsen har således betydning for hele kredsen af HNG's naturgasforbrugere (ca. 165.718 eksklusiv kogegaskunder). På baggrund af sagens oplysninger finder Energiklagenævnet imidlertid, at det kan lægges til grund, at klager er særlig berørt i forhold til langt den overvejende del af HNG's øvrige naturgasforbrugere. Energiklagenævnet har herved lagt vægt på, at klager har et ekstraordinært stort naturgasforbrug (1.657.828 m³) i forhold til langt den overvejende del af HNG's forbrugere, og at der udover klager alene findes 12 andre forbrugere med et tilsvarende stort forbrug. Energiklagenævnet finder således, at klager har en tilstrækkelig væsentlig og individuel interesse i Energitilsynets afgørelse af 8. januar 2009, og at klager derfor må betragtes som klageberettiget til Energiklagenævnet i nærværende sag.

12. oktober 2009

J.nr.: 1031-4

Eksp.nr.: 46760

RAK-EKN

HNG's distributionstariffer

Energiklagenævnet bemærker indledningsvist, at klagers sammenligning af transmissions- og distributionspriserne må afvises som uholdbare.

Side 12 af 14

Energiklagenævnet har i afgørelsen af 17. marts 2008 (j.nr. 31-24) og afgørelsen af 11. marts 2008 (j.nr. 31-25) tidligere taget stilling til naturgasdistributionsselskabernes – herunder HNG's – metoder til fastsættelse af distributionstariffer. Ved afgørelserne fandt Energiklagenævnet, at de af bl.a. HNG anvendte metoder for fastsættelse af distributionstariffer ikke er i strid med naturgasforsyningslovens regler for fastsættelse af priser.

Klager er ikke over for Energiklagenævnet fremkommet med nye eller andre oplysninger, der kan føre til andet resultat end, at HNG's distributionstariffer er fastsat efter rimelige, objektive og ikke diskriminerende kriterier.

Energiklagenævnet finder derfor fortsat, at HNG's konkrete distributionstariffer ikke er i strid med naturgasforsyningslovens § 37, stk. 2. Der henvises herved til Energiklagenævnets afgørelse af 17. marts 2008 vedrørende Energi Viborg A/S og Gasgruppen (j.nr. 31-24).

Klager er heller ikke fremkommet med oplysninger, der kan føre til, at en afgørelse om, at HNG ikke er effektivt drevet. Energiklagenævnet bemærker herved, at Energitilsynet ved afgørelsen af 31. oktober 2005 har godkendt HNG's indtægtsrammer for 2006-2009 ud fra en omkostningsbenchmarking af HNG, der ikke gav anledning til at fastsætte individuelle effektiviseringskrav for HNG.

Energiklagenævnet finder endvidere, at HNG's afregninger ikke er uigennemskuelige. Energiklagenævnet bemærker hertil, at nævnet er enig med Energitilsynet i, at det ikke er et krav efter naturgasforsyningsloven, at distributi-

onsselskabernes afregninger skal opstilles på en sådan måde, at forbrugerne kan aflæse, hvordan de enkelte udgiftsposter indgår i distributionstariffen.

For så vidt angår stiketableringstillægget, som klageren betalte til HNG i 1997, bemærkes, at stiketableringstillægget blev fastsat med hjemmel i ensartede, landsdækkende retningslinier for salg af naturgas til forbrugere med et aftag på over 300.000 m³ naturgas pr. år, som var aftalt med Dansk Naturgas A/S og godkendt af energiministeren, jf. § 31 og § 20, stk. 4 i den dagældende varmemforsyningslov⁵. Det fremgik af lovens § 21, stk. 7, at sådanne priser og betingelser var undtaget fra Gas- og Varmeprisudvalgets (nu Energitilsynets) kompetence.

Den nugældende naturgasforsyningslov giver heller ikke Energitilsynet eller Energiklagenævnet hjemmel til at træffe afgørelse om hel eller delvis refusion heraf.

Da Energitilsynet og Energiklagenævnet således heller ikke efter den dagældende varmemforsyningslov har haft kompetence til at træffe afgørelse om konkrete stiketableringstillæg til forbrugere med et aftag på over 300.000 m³ naturgas pr. år, har de nærmere af klageren efterspurgt oplysninger om afstanden mellem klagers gartneri og HNG's distributionsnet, antallet af eventuelt nytilkoblede ledninger samt etableringstidspunkterne heraf, ikke betydning for Energiklagenævnets behandling af sagen. Energiklagenævnet finder derfor, at det ikke er relevant at indhente oplysninger herom som ønsket af klager.

Spørgsmålet om hel eller delvis refusion af det betalte stiketableringstillæg er således et civilretligt krav, som eventuelt må afgøres ved et søgsmål ved domstolene.

Herefter, og på baggrund af de af Energitilsynet anførte grunde, stadfæstes Energitilsynets afgørelse af 8. januar 2009.

Energiklagenævnets afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 8. januar 2009 stadfæstes.

Sagen har været behandlet på nævnets møde 12. oktober 2009.

Afgørelsen er truffet efter § 51 i lov om naturgasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1116 af 8. november 2006.

Afgørelsen kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

⁵ Lovbekendtgørelse nr. 382 af 13. juni 1990 om varmemforsyning.

12. oktober 2009

J.nr.: 1031-4

Eksp.nr.: 46760

RAK-EKN

Side 13 af 14

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter lov om elforsyning eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. 51, stk. 4, i lov om naturgasforsyning.

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside i anonymiseret form.

P. N. V.

Poul K. Egan
Nævnnsformand

12. oktober 2009

J.nr.: 1031-4

Eksp.nr.: 46760

RAK-EKN

Side 14 af 14

/ Rasmus Aggersbjerg Kristensen
Fuldmægtig